

[Ole Vig Jensen]

stemmelse med det ændringsforslag, vi stillede til finanslovforslaget i december 1978.

Det andet ændringsforslag indeholder en bemyndigelse for ministeren til sammen med økonomiministeren at træffe aftale med Nationalbanken, banker og sparekasser om en maksimal rentesats ved udlån af statsgaranterede lån under Statens Uddannelsesstøtte. Også det er et forslag, der er stillet i forlængelse af den debat, vi allerede har haft, og er set ud fra et radikalt synspunkt vel en mildere form end den, der gik ud på en direkte rentesikringsordning. Vi finder det rigtigt, at det pålægges ministeren at søge en sådan aftale truffet til gavn for de uddannelsessøgende, og det er grunden til, at det radikale venstre har stillet ændringsforslaget. Vi håber, regeringen alvorligt vil overveje at støtte forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan støtte de stillede ændringsforslag bortset fra det radikale forslag om ændring af datoen. Når vi denne gang kan støtte de kommunistiske ændringsforslag, hvorimod vi ikke kunne støtte det kommunistiske lovforslag, skyldes det, som jeg også dengang sagde, til dels bemærkningerne til lovforslaget. Selve lovforslagets tekst er vi stort set enige i; den kunne såmænd være taget næsten direkte fra kristeligt folkepartis program.

Vi finder det meget væsentligt, at der snarest sker noget på dette område, og det er derfor, vi vil stemme imod selve lovforslaget, når det senere skal til afstemning. Vi mener, at de kommunistiske ændringsforslag ikke fastsætter noget bestemt om, hvornår der skal være stipendier eller ikke, men lægger op til, at der er stipendier. Kristeligt folkeparti mener, at skal der gives stipendier, skal det være i det første år, hvor der er mest brug for det, og derefter må alle uanset alder – altså over 18 år – have mulighed for at få lån, der er afdragsfrie og rentefrie i den tid, man læser. Derved stiller man alle lige. Jeg synes, det er særdeles uretfærdigt, at man stadig væk opererer med 18 år; man siger med denne lov faktisk til forældrene: I har forsørgerpligt over for jeres børn endnu nogle år. Vi ved godt, det er meget svært at sige, hvilken indtægt man egentlig skal have for at kunne give sine børn det, man gerne vil. Vi

håber altså, at disse ændringsforslag kan blive vedtaget, så vi kan få en fornuftig ordning på det.

Alfred Hansen (DR):

Den 10. januar 1978 fremsatte retsforbundet et forslag til lov om Statens Uddannelsesstøtte, og det var fremkaldt af, at regeringen på daværende tidspunkt ikke havde taget initiativ til den længe forventede og også fra socialdemokratiet lovede revision af Statens Uddannelsesstøtte. Retsforbundets forslag blev desværre nedstemt her i salen i sidste samling, og det har vi taget til efterretning, hvorfor vi ikke har fremsat forslaget i år.

Vi mener, at en revision af Statens Uddannelsesstøtte bl. a. skal gå ud på, at forældreafhængigheden skal fjernes totalt. Vi mener, det er urimeligt, uretfærdigt og nedværdigende for de unge mennesker, at de efter dette forslag til og med 22 års alderen skal være afhængige af forældrenes indtægts- og formueforhold. På alle andre af livets områder betragtes de som selvstændige individer: de har lov til at stemme – de har stemmeret – de er fuldt myndige, når de er 18 år, de kan gifte sig, de kan sætte børn i verden, de kan stifte hjem, men de skal fortsat være afhængige af forældreindtægten. Vi ved jo godt, at det ikke altid er den skattepligtige indtægt, der giver et realistisk billede af, hvad en familie har at leve af. Vi ved, at diverse fradrag kan bringe den skattepligtige indtægt ned på et niveau, som gør, at børnene kan få maksimal støtte, selv om bruttoindtægten er af helt andre dimensioner. Vi ved på den anden side også, at indtægten kan være så lille og fradragene så små, at arbejderhjems børn ikke får maksimal støtte, selv om indtægten kunne begrunde, at de fik det.

Vi mener i hvert fald, at regeringen her, hvis ikke man vil fjerne forældreafhængigheden, i hvert fald burde have taget initiativ til, at det var bruttoindtægten, der var udgangspunkt for fordeling af støtten.

Vi mener endvidere, det er for lille et beløb, de uddannelsessøgende har at disponere over. Vi foreslog i vores forslag, som var et forhandlingsoplæg – vi var meget villige til at forhandle om ændringsforslag til vores eget forslag, men det var regeringen ikke interesseret i – at alle uddannelsessøgende over 18 år skulle kunne disponere over et beløb